

STATENS JÄRNVÄGARS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utkom från trycket
den 6 mars 1944.

Särtryck nr 140

Kbr

(3:e upplagan)

ALLMÄN TJÄNSTEORDNING

(Tjo)

OCH

DISCIPLINSTADGA

(Dpst)

VID

STATENS JÄRNVÄGAR

Gäller fr o m den 1 april 1944

Stockholm

K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI

1944

Förteckning över ändringstryck.

Ändringstryck skall efter verkställd komplettering av särtrycket registreras här nedan.

Ändringstryck					
nr	infört		nr	infört	
	den	av		den	av
1			22		
2			23		
3			24		
4			25		
5			26		
6			27		
7			28		
8			29		
9			30		
10			31		
11			32		
12			33		
13			34		
14			35		
15			36		
16			37		
17			38		
18			39		
19			40		
20			41		
21			42		

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

Utdelningsplan.

Allmän tjänsteordning.

	Paragraf.
Åligganden i allmänhet	1
Befälsförhållanden och förmans förpliktelser..	2
Lydnadsplikt	3
Tjänstgöringsskyldighet	4
Planläggning av arbetet	5
Ordergivning	6
Befattningshavares ansvarighet	7
Kännedom om tjänsteföreskrifter m. m.	8
Tjänstedräkt m. m.	9
Förhållande i tjänsten och till allmänheten ..	10
Förening av tjänster samt uppdrag utom tjänsten	11
Förbud att mottaga sammanskott eller gåva ..	12
Avstånd från bostad till tjänstgöringsplats ..	13
Anmälan, rapport, tjänsteskrivelse	14
Anmälan om olycksfall	15
Fordringar i nykterhetshänseende	16
Semester eller tjänstledighet. Tjänstgöringsfö- hinder	17
Meddelande till vikarie m. m.	18
Tjänstefel. Olovligt nedläggande av arbete ..	19
Försättande ur tjänstgöring	20
Besvär	21
Klagan mot förman	22

Ansökningar till ledig tjänst. Besvärsskrifter	23
Avgång ur tjänst	24
Tillvaratagna effekter	25

Bilaga.

Bilaga 1. Utdrag ur strafflagen.

Disciplinstadga.

	Paragraf.
Myndigheter, som äga bestraffningsrätt	1
Straffarter och bestraffningsmyndigheters be- hörighet m. m.	2
Rapport m. m.	3
Preskription	4
Åtal vid allmän domstol	5
Onykterhet under tjänstgöring	6
Förhör	7
Delgivning av protokoll m. m.	8
Hänskjutande till styrelsens prövning	9
Bestraffningsbeslut	10
Delgivning av bestraffningsbeslut	11
Besvärstid	12
Yttrande över besvär	13
Verkställighet	14
Straffregister och avskrivning av straff	15
Dubbelbestraffning	16
Riktlinjer för utmätning av straff	17

Utdelningsplan.

Styrelsen:

byråer och kontor.

Distrikten:

distriktskanslier,

sektionsledningsexpeditioner,

stationer,

tågfärjor,

övriga tjänsteställen, som efter sektionsföreståndares beprövande hava behov av särtrycket.

Huvudverkstäderna:

verkstadskontor.

Förrådsavdelningen:

förrådsintendentkontor.

Personal:

ordinarie och extra ordinarie tjänstemän, aspiranter, vägvakter, platsvakter, postbiträden och kontorsvakter.

Allmän tjänsteordning.

§ 1.

1. Befattningshavare åligger att städse handla under ansvar och utföra sina åligganden med omtanke och nit samt i allt tillvarataga statens järnvägars intressen,

*Åliggan-
den i
allmänhet.*

att iakttaga nödig försiktighet till undvikande av olycksfall eller skada å personer och materiel,

att själv iakttaga och hos andra verka för god anda och ordning,

att vinnlägga sig om ett vårdat språk,

att främja ett gott samarbete i tjänsten samt

att både i och utom tjänsten iakttaga ett uppförande, som inger aktning och förtroende.

2. Befattningshavare skall väl vårda honom tilldelade eller under hans tillsyn varande effekter m. m., med aktsamhet och omsorg handhava maskiner, redskap och andra inventarier samt iakttaga en klok sparsamhet såväl vid användning av förbrukningsartiklar som i övrigt.

3. Befattningshavare har att till närmaste förman ofördröjligen anmäla i tjänsten iakt-

tagna oegentligheter eller missförhållanden, såvida saken ej är av ringa betydelse och rättelse kan vinnas genom befattningshavarens eget åtgörande.

Anm. Med befattningshavare avses i dessa bestämmelser ej blott varje vid statens järnvägar anställd ordinarie eller extra ordinarie tjänsteman samt aspirant utan även vägvakt, platsvakt, postbiträde och kontorsvakt.

§ 2.

Befälsförhållanden och förmans förpliktelser.

1. Befattningshavare med lägre tjänstegrad än annan är dennes *underordnade*.

Varje befattningshavare, som har att leda och övervaka annan befattningshavares arbete, är att anse såsom dennes *förman*. Den, som lyder under förman, är dennes *underlydande*.

2. Det är förmans plikt att övervaka, att arbetet utföres på bästa möjliga sätt och i överensstämmelse med gällande tjänsteföreskrifter. Förman skall genom ett nitiskt och noggrant uppfyllande av egna åligganden samt ett även i övrigt föredömligt uppträdande söka förvärva sig sina underlydandes aktning och förtroende. Han skall vid behov med oväld och lugn tillhålla underlydande att fullgöra givna order.

3. Det tillkommer förman att vägleda underlydande i utförandet av deras göromål samt att kontrollera deras verksamhet, därvid tid efter annan en ingående detaljgranskning bör ske.

4. Fel eller försummelser i tjänsten skola efter omständigheterna rättas eller anmälas.

5. Förman skall vara förtrogen med de tjänsteföreskrifter, som äro meddelade för hans underlydande. Han äger övertaga underlydandes

göromål men påtager sig därigenom också det därmed förenade ansvaret.

6. Skulle i något särskilt fall order behöva givas, som innefattar avvikelse från vad i gällande tjänsteföreskrifter är stadgat, bör sådan order i regel meddelas skriftligen. Gives ordern muntligen, stannar det på ordergivarens ansvar, om genom missförstånd av ordern skada eller olägenhet uppstår.

§ 3.

1. Underlydande är pliktig åtlyda förmans i tjänsten givna order och i rätt tid fullgöra erhållna uppdrag. *Lydnads-
plikt.*

Skulle en order strida mot allmänt meddelade tjänsteföreskrifter eller annan erhållen order, må underlydande påpeka detta men får dock ej vägra att fullgöra ordern.

Anser underlydande verkställandet av erhållen order medföra fara, skall han tydligt anmäla detta för ordergivaren.

Anm. Order, som innebär avvikelse från bestämmelserna i säkerhetsordningen, kan endast meddelas av distriktschef, sektionsföreståndare, tågledare eller tågklarerare.

2. Befattningshavare får icke anse förmans eller överordnads inspektion eller kontroll innebära misstroende. Inspektion har till ändamål att sätta den inspekterande i tillfälle att förvissa sig om tjänstens behöriga gång och om givna föreskrifters efterlevnad.

§ 4.

*Tjänstgörings-
skyldighet.*

1. Envar befattningshavare skall tjänstgöra när och varhelst han därtill beordras och utföra de göromål, som åläggas honom i tjänsten, även om dessa göromål eljest höra till annan befattningshavares tjänsteåliggande.

När arbetets behöriga gång så kräver, skall befattningshavare utan särskild anmaning biträda även vid annat arbete än sådant, som enligt arbetsordning eller dylikt tillkommer honom att utföra.

2. Har till följd av natur- eller olyckshändelse eller annan oförutsedd omständighet avbrott eller rubbning i järnvägsdriften inträffat, och kan på grund härav arbetshjälp beräknas vara erforderlig eller önskvärd, är envar befattningshavare, även om han är tjänstfri, ovillkorligen skyldig att utan särskild anmaning omedelbart inträda i tjänst och biträda vid ifrågakommande arbete. Detta skall ske så snart kännedom erhålles om det inträffade.

3. Befattningshavare skall inställa sig till tjänstgöring i så god tid, att han utan hinder av enskilda bestyr kan börja arbetet på föreskriven tid.

Han får icke utan tillstånd överlåta tjänstgöringen på annan, såvida icke tvingande skäl föreligga.

Byte av tjänstgöringstur eller del av sådan kan beviljas av vederbörligt befäl under förutsättning, att bytet kan ske utan olägenhet för tjänsten.

Befattningshavare, som omedelbart skall avlösas av annan, får icke avsluta sin tjänstgöring, förrän den avlösande infunnit sig eller tjänstgöringen blivit ordnad på annat sätt.

Då så erfordras, är befattningshavare skyldig tjänstgöra utöver den fastställda tjänstgöringstiden.

Befattningshavare — i första hand uniformsklädd eller försedd med tjänstetecken — vilken såsom passagerare medföljer tåg och för vilken restiden räknas som tjänstgöringstid, är — oavsett vilken avdelning han tillhör — skyldig att på anfordran av tågklarerare eller tågbefälhavare vid behov biträda med arbeten i tåget. Då så anses erforderligt, skall trafiksektionsföreståndare — i förekommande fall efter samråd med annat sektionsbefäl — härom utfärda närmare föreskrifter.

Anm. 1. Bestämmelser angående tjänstgöringstiden för viss driftpersonal vid statens järnvägar samt för personal vid statens järnvägars tågfärjor med hjälpfartyg äro meddelade i Kungl. kungörelser, vilka äro intagna i särtryck nr 4, Allmänna personalbestämmelser, jämte tillämpningsbestämmelser.

4. Befattningshavare kan jämlikt avlöningsbestämmelserna förflyttas till annan stationeringsort ävensom till annan befattning. Vidare är befattningshavare skyldig att sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida befattning inom högre lönegrad.

Befattningshavare, som med godkänt resultat genomgått sådan utbildningskurs, vars genomgående utgör villkor för befordran till viss befattning, är skyldig mottaga befordran till ifrågasvarande befattning, även om därmed är förenad förflyttning till annan ort.

5. Då allmän mobilisering eller förstärkt försvarsberedskap anbefalles, är befattningshavare skyldig avbryta pågående semester eller tjänstledighet, som ej föranletts av sjukdom, och omedelbart inställa sig till tjänstgöring.

§ 5.

Planläggning av arbetet.

En förutseende och noggrann planläggning av arbetet är en av grundförutsättningarna för dess effektivitet och ett gott ekonomiskt resultat.

Befälet skall därför med omtanke fördela och leda arbetet samt genom rationalisering söka åstadkomma bästa möjliga arbetsresultat.

§ 6.

Ordergivning.

1. Den, som utfärdar en order, är ansvarig för densamma.

2. Order skall i regel givas till underlydande genom dennes närmaste förman. Givas order till underordnad av högre befäl än närmaste förman, skola mellanliggande befälsinstanser, som kunna vara berörda av ordern, snarast erhålla kännedom om densamma.

3. Då för tjänstens säkra och tillfredsställande gång så erfordras, är befattningshavare i befälsställning vid en avdelning berättigad taga befäl över en annan avdelnings personal i de fall, då icke jämställt eller högre befäl, tillhörande sistnämnda avdelning, är närvarande.

4. Order, som berör flera befattningshavare och som icke är av endast tillfällig natur eller av mindre betydelse, bör meddelas skriftligen. De befattningshavare, som skola äga kännedom om ordern, böra lämna skriftligt erkännande om orderns mottagande såvida icke annorlunda bestämts.

5. Vid övertagandet av viss tjänstgöring skall befattningshavare utan dröjsmål taga del av de

föreskrifter och order, som utfärdats beträffande ifrågavarande tjänstgöring.

6. I övrigt är envar, som icke på eljest föreskrivet sätt erhållit del av vederbörliga order, skyldig att själv skaffa sig kännedom därom genom att hänvända sig till vederbörligt tjänsteställe eller närmaste befäl.

§ 7.

1. Befattningshavare är ansvarig för att honom tillkommande tjänsteåligganden fullgöras tillfredsställande.

Befattningshavares ansvarighet.

Ansvar kan även drabba befattningshavare, som underlåter fullgöra honom åliggande skyldighet att kontrollera annan befattningshavares arbete.

Ingen får överflytta ansvar på annan endast för att själv befria sig från detsamma.

Ansvar får icke överflyttas på underordnad utan att denne även tilldelas den befogenhet, som erfordras för ansvarets uppbärande. Sådan överflyttning skall ske genom klara bestämmelser.

2. Den, som för statens järnvägars räkning fått sig anförtrött penningmedel, värdehandlingar, inventarier, förbrukningsartiklar eller i järnvägens vård inlämnade godssändningar eller effekter, är ansvarig för vad han sålunda i tjänsten mottagit.

3. Penningmedel, som befattningshavare i denna sin egenskap omhänderhar, får icke under något förhållande sammanblandas med hans egna medel eller med andra medel, som han innehar. Befattningshavare, som å förenad järnvägs- och poststation handhar både järnvägs- och postuppbörd, skall även hålla dessa slag av medel strängt åtskilda.

4. Befattningshavare, som uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet förorsakat skada å eller förlust av statens järnvägars egendom eller järn-

vägen anförtrott gods, kan efter befälets beprövande åläggas skälig skadeersättning.

Anm. Se bilaga 1. Utdrag ur strafflagen.

§ 8.

*Kännedom
om
tjänste-
föreskrifter
m. m.*

1. Envar befattningshavare skall äga erforderlig kännedom om gällande tjänsteföreskrifter i de delar, desamma beröra hans tjänsteåligganden, samt vara i stånd att utföra sina tjänstegöromål.

Till tjänstgöring, varav trafiksäkerheten är beroende, må ingen beordras med mindre vederbörande befäl först förvissat sig om, att han *dels* examinerats och godkänts i hithörande bestämmelser, *dels* uppnått 18 års ålder — för vägvakt 16 år, *dels* blivit i föreskriven ordning läkarundersökt och därvid befunnits fylla uppställda fordringar, *dels ock* med godkänt resultat genomgått föreskrivna prov.

Befattningshavare, som på egen hand skall förrätta tågklarartjänst, skall hava genomgått godkänd utbildning till tågklarare. Till sådan tjänst får ej användas befattningshavare, som icke fyllt 21 år, såvida ej styrelsen för visst fall medgivit undantag.

Befattningshavare, som förrättar säkerhetstjänst, skall under tjänstgöring hava för statens järnvägar gällande säkerhetsordning lätt tillgänglig.

2. Befattningshavare är skyldig att underhålla och förbättra de kunskaper och färdigheter, som tjänsten kräver.

3. Befattningshavare skall även vara förtrogen med de bestämmelser, som gälla såväl för den personal, vilkens arbete han har att leda eller övervaka, som för befattningshavare i sådan befattning, som han vid förhinder för annan befattningshavare eller av annan anledning kan komma att bestrida.

I den mån kännedom om särskilda lokala förhållanden är av betydelse för tjänsten, skall be-

fattningshavare göra sig förtrogen med dessa förhållanden.

4. Befattningshavare, som har att utföra arbete, för vilket särskilda av offentlig myndighet utfärdade föreskrifter gälla — exempelvis förande av vägfordon, utförande av elektriska installationsarbeten m. m. — är skyldig att äga kännedom om och iakttaga dessa föreskrifter.

5. Upprättade arbetsordningar reglera de olika tjänsteorganens verksamhet. Saknas i något fall riktgivande bestämmelser, må brådskande ärende därför icke undanskjutas. Det egna omdömet bör då vara vägledande.

Sak går i främsta rummet, form i det andra.

Målet är en praktisk och ekonomisk skötsel av statens järnvägar. Det åligger alla befattningshavare att med energi och intresse samverka för detta måls vinnande, även i de fall, då sådan samverkan icke finnes uttryckligen stadgad i meddelade föreskrifter. Varje åtgärd skall inriktas på att giva ett praktiskt resultat. Den mest praktiska vägen skall alltid väljas för att målet skall uppnås.

§ 9.

1. Befattningshavare skall under tjänstgöring bära uniform eller tjänstetecken i den utsträckning gällande beklädnadsreglemente stadgar. *Tjänstedrätt m. m.*

2. Såväl uniform som annan klädedräkt, vilken bäres i tjänsten, skall, så långt tjänstgöringens beskaffenhet det medger, vara i vårdat skick. Det tillkommer befattningshavare att även i övrigt vinnlägga sig om ett vårdat yttre.

3. Befattningshavare, som är iklädd uniforms-
mössa, skall hälsa med honnör.

§ 10.

För-
hållande
i tjänsten
och till
allmän-
heten.

1. Befattningshavare skall vara hövlig och tjänstvillig mot alla, med vilka han i tjänsten kommer i beröring. Allmänheten skall betjänas skyndsamt och beredvilligt. Alla skola behandlas lika. Befattningshavare skall ägna omsorg åt, att allmänhetens förtroende för järnvägen vidmakthålles och förkovras.

2. Vid behandling av från allmänheten inkommande framställningar bör, även om dessa icke alltid skulle vara formenliga, fullständiga eller tydliga, städse tillses, att framställningen dock upptages till prövning.

3. Befattningshavare skola beredvilligt tillhandagå varandra med råd och upplysningar samt även i övrigt på allt sätt bistå varandra.

4. Tobaksrökning är förbjuden i magasin och i vagnar med gods samt under godsbehandling överhuvudtaget ävensom å sådana expeditioner och andra arbetsplatser, där befälet finner sådan olämplig ur ordnings- eller andra synpunkter. Då allmänheten betjänas, får tobaksrökning icke förekomma.

5. Tjänstetiden skall noga tillvaratagas. Tjänsten får icke bliva lidande genom ovidkommande samtal med arbetskamrater eller allmänhet.

6. Befattningshavare får icke för obehöriga uppge något av vad han under tjänsteutövning kan hava erfarit angående militära åtgärder, anordningar och transporter.

Han skall jämväl iakttaga förtegenhet om vad han i tjänsten erfarit angående trafikanters angelägenheter.

Anm. Bestämmelser om handlingars offentlighet äro meddelade genom lag om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar, av vilken lag utdrag är intaget i särtryck nr 3, Instruktion för järnvägsstyrelsen med underlydande linjebefäl.

7. Befattningshavare är skyldig att uppgiva sitt namn och sin befattning, då han i tjänsten tillfrågas därom av annan järnvägsman eller av trafikant.

8. Enligt Kungl. kungörelsen den 28 mars 1914 åligger det järnvägspersonalen att sörja för upprätthållande av ordning och säkerhet inom järnvägens område. För sådant ändamål äger järnvägspersonalen att från järnvägsområdet avlägsna den, som uppträder berusad eller stör ordningen eller genom sitt uppförande äventyrar säkerheten i järnvägsdriften, så ock att i trängande fall taga sådan person i förvar, intill dess polisman, som ofördröjligen bör underrettas, kommer tillstådes eller behovet av den ifrågavarande personens förvarande eljest upphör. Vid fullgörande av ifrågavarande åliggande åtnjuter järnvägspersonal det skydd, som i 10 kapitlet 5 § strafflagen är stadgat.

Anm. Se bilaga 1. Utdrag ur strafflagen.

9. Tillsyn skall ägnas däråt, att för allmänheten gällande ordningsföreskrifter efterlevas och att icke någon utan vederbörligt tillstånd beträder sådana delar av järnvägens område och lokaler, som icke äro upplåtna för allmänheten. Överträdelse härutinnan skall anmälas till vederbörande befäl, varvid om möjligt uppgives den skyldiges namn, yrke och hemvist samt vittne till händelsen.

10. Meningsskiljaktigheter, som uppstå mellan allmänheten och tjänstgörande personal, ävensom mellan trafikanter inbördes angående deras rättigheter och skyldigheter såsom trafikanter, avgöres å station av stationsföreståndaren och å tåg mellan stationerna av tågbefälhavaren.

§ 11.

*Förening
av tjänster
samt upp-
drag utom
tjänsten.*

1. Där ej i statens allmänna avlöningsreglemente är annorlunda stadgat om förening av lönegradsplacerade tjänster, må med ordinarie eller extra ordinarie tjänst vid statens järnvägar icke förenas annan ordinarie eller extra ordinarie statlig tjänst eller jämförlig kommunal befattning, med mindre Kungl. Maj:t — i fråga om ordinarie tjänst med stöd av riksdagens beslut — för visst fall därtill lämnat medgivande.

Ej heller må med ordinarie eller extra ordinarie tjänst, aspiranttjänst eller extra tjänst förenas statlig aspiranttjänst eller extra tjänst eller jämförlig kommunal befattning, med mindre Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, järnvägsstyrelsen för visst fall därtill lämnat medgivande.

2. För förening av ordinarie eller extra ordinarie tjänst med tjänstebefattning eller därmed jämförligt uppdrag, som ej avses i mom. 1, eller med uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk, bolag, förening eller inrättning, som har till ändamål att driva rörelse inom industri, handel, transport-, bank- eller försäkringsväsen eller annan näringsgren eller vars verksamhet eljest har huvudsakligen ekonomiskt syfte, fordras särskilt tillstånd, så framt icke den, som äger bevilja tillståndet, tillsatt tjänstebefattningen eller meddelat uppdraget. Tillstånd beviljas av järnvägsstyrelsen, såvitt fråga är om tjänst i lönegraderna Ca eller Ce 1—30, samt eljest av Kungl. Maj:t.

Tillstånd beviljas i allmänhet för viss begränsad tid och endast för såvitt uppdraget eller befattningen prövas icke inverka hinderligt för utövandet av järnvägstjänsten.

Föranleder befattning eller uppdrag, som ovan nämnts, att tjänsteman tillfälligtvis icke kan bestrida sin tjänst, skall han göra framställning om ledighet i erforderlig omfattning.

järnvägstjänsten, skall framställning därom göras till vederbörande befäl.

4. Befattningshavare får icke åtaga sig uppdrag att för trafikants räkning verkställa uppmätning eller avsyning av med ved respektive träkol lastade godsvagnar eller annat liknande uppdrag.

5. Utan vederbörligt tillstånd får befattningshavare icke inom statens järnvägars områden för egen eller annans räkning bedriva försäljning eller upptaga order å varor.

§ 12.

Det är befattningshavare förbjudet att mot- taga penninggåva eller annan vedergällning för under tjänstgöring vidtagen åtgärd.

Det är likaledes förbjudet att mottaga samman- skott eller gåva av trafikanter eller underordnade. Undantag härifrån medges beträffande hyll- ning eller vänskapsbevis, bestående av adress, blommor eller dylikt, såvida ej avsevärd penning- utgift är förenad därmed.

Det är ävenledes befattningshavare förbjudet att av underordnad mottaga penningförsträck- ning o. dyl., varigenom han ställer sig i beroende av den underordnade.

Samma gäller även förhållandet mellan be- fattningshavare och sådan statens järnvägars leverantör, med vilkens anbud eller leveranser han har att taga befattning.

*Förbud
att
mottaga
samman-
skott eller
gåva.*

§ 13.

1. Å varje tjänsteställe skall finnas uppgift om personalens bostadsadresser och i förekommande fall telefonnummer.

2. Befattningshavare skall i allmänhet vara bosatt på stationeringsorten. Med stationerings-

*Avstånd
från
bostad till
tjänst-
görings-
plats.*

ort avses ortens administrativa område (stad, köping o. s. v.).

Befattningshavare med tjänstgöring i drifttjänst bör dock så vitt möjligt välja sin bostad så, att han utan längre tidsutdräkt kan efter kallelse inställa sig å arbetsplatsen.

3. Önskar befattningshavare bo utom stationeringsorten, skall han skriftligen begära medgivande härtill.

Detta gäller även om förändring av boningsorten avser endast viss del av året.

4. Fråga om sådant medgivande, avgöres, vad beträffar styrelsens personal av styrelsen, och i fråga om distriktspersonalen av distriktchefen.

Där skilda administrativa områden eller delar därav på grund av bebyggelse och kommunikationer så nära sammanhånga med varandra, att de i allmänhet betraktas som en ort, må byråchef, ombudsmannen, kontorsföreståndare eller sektionsföreståndare medgiva tjänstehavare tillstånd att bo inom sådant med stationeringsorten sammanhängande område. Detta gäller även i fråga om medgivande av bostadsförändring, som avser allenast viss del av året.

Vid huvudverkstäderna och förrådsavdelningen avgöras dylika frågor av verkstadsföreståndare resp. förrådsintendent.

Anm. Vid handläggning av hithörande frågor må hänsyn tagas till, huruvida goda möjligheter finnas att dygnet runt snabbt kunna färdas till tjänstgöringsplatsen.

5. Angående tjänstehavares skyldighet att bebo tjänstebostad är särskilt stadgat. Jämför civila avlöningsreglementet § 41 och § 58.

§ 14.

1. Anmälan eller rapport skall avlätas angående förhållanden i eller utom tjänsten, vilka böra komma till förmans, överordnads eller myndighets kännedom. *Anmälan, rapport, tjänsteskrivelse.*

Till viss myndighet ställd anmälan eller rapport skall befordras tjänstevägen, om icke särskilt angivits, att den skall insändas direkt.

Med *tjänstevägen* avses att handlingen över-sändes till närmast högre befälsmyndighet, varifrån den befordras vidare till närmast högre o. s. v.

Anm. 1. Angående anmälan om förseelser, som kan giva anledning till disciplinär åtgärd, se disciplinstadgan.

2. Skriftlig framställning i tjänsteärende skall i allmänhet avlämnas till vederbörande förman, som i förekommande fall vidareänder skrivelsen med eget yttrande. Ang. besvär se dock § 23.

Till högre myndighet ställd skrivelse skall alltid vidarebefordras, såvida icke den, som avlåt tit skrivelsen, förklarar sig nöjd med det besked, som förmannen kan lämna, eller eljest avstår från skrivelsens vidareändande.

3. Skrivelse skall vara avfattad sakligt och i så kortfattad form, som kan ske utan åsidosättande av tydlighet och fullständighet.

Yttranden och uppgifter böra icke infordras till större omfattning än som för en föreliggande frågas utredning verkligen erfordras. Då yttrande avgives, skall framför allt tillses, att frågans kärnpunkt blir tillfredsställande behandlad.

Infordrat yttrande skall avges snarast möjligt och skrives, där så lämpligen kan ske, å den remitterade handlingen.

Anm. Beträffande uppställningen av tjänsteskrivelser eller rapporter, för vilka särskilda formulär icke finnas inrättade gälla följande allmänna regler:

a) för skrivelser eller rapporter rörande tjänsteförhållanden o. dyl. användes papper av vanligt format i hel- eller halvark. Å arkets sid. 1 och 3 lämnas i vänstra kanten och å sid. 2 och 4 i högra kanten en marginal om minst 3 cm fri från skrift. På motsatta kanten lämnas en marginal av omkring 1 cm.

b) å ansökningar av olika slag lämnas marginal enligt a), varjämte texten skrives endast på arkets vänstra hälft, under det att högra sidan lämnas fri för att kunna användas för yttranden m. m.

§ 15.

*Anmälan
om olycks-
fall.*

1. Befattningshavare, som skadats till följd av olycksfall i arbete, skall ofördröjligen göra anmälan därom till närmaste förman och därvid såvitt möjligt anföra de omständigheter, som i varje särskilt fall kunna vara erforderliga för att styrka skadans uppkomst och natur. Den skadade skall utan onödigt uppskov besöka läkare — om möjligt järnvägläkare — även om sjukvårdsutbildad person anlåtats. Uraktlåtenhet i detta avseende medför risk för vederbörande att icke komma i åtnjutande av de avlöningsförmåner, som tillkomma den, som skadats under tjänsteutövning.

Ingen må vägra att efter förmans tillsägelse besöka läkare eller att förete intyg av läkare.

2. Är den skadade på grund av skadans natur förhindrad göra anmälan om olycksfallet, skall, därest annan befattningshavare är närvarande, denne föranstalta om dylik anmälan.

3. Förman, som mottagit anmälan om skada, varom ovan nämnts, skall avgiva skriftlig rap-

port enligt fastställda formulär och i enlighet med i formulären meddelade anvisningar.

Anm. Närmare bestämmelser rörande olycksfall i arbete finnas intagna i särtryck nr 4.

§ 16.

1. Befattningshavare får vid tjänstgöring icke vara påverkad av rusgivande drycker.

Fordringar i nykterhets-hänseende.

Förtäring av rusdrycker under tjänstgöring är förbjuden. Sådana drycker få ej heller medföras under tjänstgöring.

2. Till tjänstgöring, varav trafiksäkerheten är beroende, får icke användas befattningshavare, om vars pålitlighet i nykterhets-hänseende grundad anledning till tvekan synes föreligga.

3. Befattningshavare, vilken ådömts bestraffning för onykterhet i tjänsten andra gången, får icke användas i sådan tjänstgöring, som direkt berör trafiksäkerheten, därest icke distriktschefen resp. järnvägsstyrelsen, med hänsyn till befattningshavarens välförhållande efter bestraffningen eller av annan särskild anledning finner undantag i sådant hänseende böra medgivas.

Anm. Befattningshavare, som lider av alkoholism, bör söka vård å alkoholistanstalt. Se närmare föreskrifterna i disciplinstadgan, § 6.

§ 17.

1. Genom en för varje år på förhand uppgjord plan fastställs åtminstone viss del av befattningshavare tillkommande semester.

Semester eller tjänstledighet. Tjänstgöringshinder.

Vid frånvaro från stationeringsorten eller bostadsorten under semester eller annan tjänstledighet skall adressuppgift så vitt möjligt lämnas vederbörande platsbefäl eller vikarie.

2. Blir befattningshavare genom sjukdom eller av annan tvingande anledning förhindrad att bestrida sin tjänst, skall förhållandet ofördröjligen anmälas till vederbörande förman.

3. Vid tjänstledighet på grund av sjukdom skall, med i anm. 2 nämnt undantag, läkarintyg avlämnas, därest järnvägsläkare anlitas och alltid då ledigheten omfattat mer än tre dagar.

Vid kortare sjukledighet skall befattningshavare avlämna en av honom själv avgiven skriftlig förklaring å form. 91 H rörande sjukdomens art; dock skall läkarintyg anskaffas och avlämnas även vid dylik kortare ledighet, om befälet i särskilt fall anser det påkallat.

Anm. 1. I regel bör läkarintyg fordras vid varje bortovaro för sjukdom i de fall det visat sig, att tjänsteman årligen brukar vara sjukanmäld hela eller så gott som hela antalet avdragsfria sjukdagar.

Anm. 2. Undantagna från skyldigheten att avlämna läkarintyg vid sjukdom, som ej är föranledd av olycksfall e. d. i tjänsten, äro aspiranter med mindre än 6 anställningsmånader, såvida ej befälet finner av omständigheterna påkallat att ålägga vederbörande skaffa läkarintyg, vilket i så fall sker på SJ bekostnad.

Det åligger vederbörande platsföreståndare eller av denne utsedd lämplig tjänsteman att, därest den förre eller högre befäl så anser påkallat, eller efter järnvägläkarens anvisningar besöka sjuk-anmäld personal för att inhämta närmare upplysningar angående sjukdomsfallet samt öva kontroll över sjukdomstillståndet i den mån så låter sig göra. Över dylika besök skola anteckningar föras i särskild liggare.

4. Önskas tjänstledighet för hälsans vårdande, skall ansökning därom åtföljas av behörigt läkarintyg. Om befattningshavare av annan anledning än för erhållande av vård å sjukvårdsinrättning önskar under sjukdom vistas utom böningsorten, skall ansökan härom göras hos vederbörande befäl.

5. Befattningshavare, som erhållit inkallelseorder till militärtjänstgöring, skall omedelbart anmäla detta till närmaste förman.

Anm. Närmare föreskrifter rörande uppskov vid militärinkallelser äro meddelade i särtryck nr 178.

6. Därest befattningshavare icke inställer sig till tjänstgöring eller befinner vara tjänsteoduglig, skall i första hand hans närmaste förman tillse, att tjänsten behörigen uppehålles.

7. Inträffar tjänstgöringshinder för befattningshavare i förmansställning, skall dennes närmaste man utöva ledningen till dess annorlunda förordnats.

§ 18.

1. Befattningshavare skall i erforderlig mån sätta sin närmaste man och ställföreträdare in i sina göromål, så att denne vid förfall kan överta arbetet.

Meddelande till vikarie m. m.

2. Den som erhåller tjänstledighet, åligger att göra vikarien förtrogen med de särskilda order och förhållanden, som kunna vara av vikt för tjänstens skötande.

3. Då befattningshavare under tjänstgöring avlöses av annan, är den, som avlöses, skyldig ombesörja, att tillfälliga order, som äro att iakttaga under den fortsatta tjänstgöringen, meddelas och överlämnas till den, som övertager tjänstgöringen.

4. Vikarie bör i allmänhet handla efter de principer, som varit bestämmande för den ordinarie befattningshavaren. Han bör icke begagna sin ställning till att vidtaga sådana åtgärder eller genomföra sådana anordningar, som han vet — eller kan antaga — icke skulle godkännas av den ordinarie befattningshavaren.

§ 19.

1. Befattningshavare, som gör sig skyldig till fel, försummelse eller oskicklighet i tjänsten eller låter klandervärt uppförande komma sig till last, kan, där saken icke faller under allmänt åtal, ådömas bestraffning av de myndigheter inom statens järnvägar, vilka enligt gällande instruktion äga bestraffningsrätt.

Tjänstefel. Olovligt nedläggande av arbete.

2. De straffarter, som därvid tillämpas, samt bestraffningsmyndigheternas behörighet m. m. äro angivna i disciplinstadgan.

3. I Kungl. Maj:ts instruktion för järnvägsstyrelsen med underlydande linjebefäl stadgas, att befattningshavare, som lägger hinder i vägen för tjänstens punktliga fullgörande genom nedläggande av arbetet utan att ledighet eller avsked beviljats honom eller genom otillbörligt fördröjande av arbetet eller som inför samlade befattningshavare uppmanar till sådan handling, som nu är nämnd, skall, där handlingen icke faller under allmän lag, anses därigenom hava gjort sig skyldig till sådant tjänstefel av svårare beskaffenhet, därå avsättning kan följa.

§ 20.

*Försättande
ur tjänstgöring.*

1. Förman är berättigad att, då så erfordras till undvikande av fara eller för upprätthållande av behörig ordning i tjänsten, försätta ur tjänstgöring envar, som står under hans omedelbara befäl.

2. Förman är pliktig att omedelbart försätta onykter befattningshavare ur tjänstgöring.

3. Anmälan om sådant försättande ur tjänstgöring skall av den, som vidtagit åtgärden, göras till närmaste högre befäl.

4. Beslut om avstängning från eller försättande ur tjänstgöring går i verkställighet utan hinder av besvärs anförande.

5. Då anledningen till försättande ur tjänstgöring bortfaller, skall vederbörande förordna om återinträde i tjänstgöring av den ur tjänsten försatte.

§ 21.

1. Ändring i järnvägsstyrelsens beslut må, därest ej annorlunda är stadgat, sökas genom besvär hos Kungl. Maj:t i Kommunikationsdepartementet före expeditionstidens slut å trettionde dagen efter den, då klaganden erhållit del av beslutet. Besvär över beslut om tjänstetillsättning eller om förslag därtill skola dock hava inkommit till nämnda departement före expeditionstidens slut å tjugonde dagen efter den, då beslutet tillkännagivits genom anslag i styrelsens lokal.

Besvär.

Anm. 1. Beslut i ärende, som avser prövning av underordnad myndighets beslut om tjänstetillsättning, tillkännages icke genom anslag i styrelsens lokal, varför besvärstiden, 20 dagar, räknas från den dag, då klaganden erhållit del av styrelsens beslut.

Anm. 2. Enligt lag den 21 juni 1946 (nr 326) om rätt att i mål och ärenden som tillhöra stats- eller kommunalmyndighets handläggning insända handlingar med posten m. m. skall handling anses ingiven den dag, då handlingen eller avi om försändese, i vilken handlingen finnes innesluten, inkom till mottagaren.

I följande mål skola emellertid besvär inom först angiven tid — trettio dagar — anföras i kammarrätten, nämligen:

a) mål om avlöningsförmån, såvitt förmånen enligt fastställd stat eller annan gällande föreskrift skall utgå under sådana förhållanden, att frågan huruvida förmånen rätteligen åtnjuts, författningsenligt kan såsom anmärkningsmål komma under kammarrättens prövning;

b) mål om resekostnads- och traktamentersättning, såvitt därom gäller vad under a) sagts ifråga om avlöningsförmån;

c) mål om rätt till pension eller dylik förmån, där sådan fråga har avseende å pensionering av tjänsteman eller arbetare vid statens

järnvägar i denna hans egenskap eller å familjepensionering av efterlevande till nu nämnd tjänsteman eller arbetare på grund av hans statsanställning; samt

d) mål, som icke tillhöra någon av de i a), b) och c) härovan angivna grupper men avse beslut, innefattande prövning av någon revisionskontorets anmärkning vid kassaredogörelserna med därtill hörande verifikationer eller inom förrådsbyrån framställd anmärkning vid förrådsredogörelserna med därtill hörande verifikationer eller av någon kontrollkontorets anmärkning vid uppbördsredogörelserna med vad därtill hörer.

2. Ändring i beslut av distriktskollegium, distriktschef, verkstadsföreståndare eller förrådsintendent sökes genom anförande av besvär hos järnvägsstyrelsen före expeditionstidens slut å femtonde dagen efter erhållen del av beslutet. Beslut om tillsättning av tjänst eller om förslag till ledigförklarad sådan anses härvid ha kommit klaganden till del den dag, då beslutet tillkännagivits genom anslag i resp. distriktskansliets, verkstadens och huvudförrådets lokal.

Ändring i beslut, meddelat av sektionsföreståndare, sökes, då beslutet avser bestraffning, hos järnvägsstyrelsen och i annat fall hos distriktschefen före expeditionstidens slut å femtonde dagen efter erhållen del av beslutet.

Anm. Distriktskollegium utgöres av distriktschef, distriktssekreterare samt endera baningenjör, elektroingenjör, maskiningenjör eller trafikinspektör å distriktskansliet.

§ 22.

Klagan
mot
förman.

Anser sig någon orättvist behandlad av förman, äger han, därest icke bestämmelserna i nästföregående § äro tillämpliga, att inom femton dagar efter det anledningen till klandret yppades, skriftligen anföra klagomål hos styrelsen mot förman inom styrelsen eller mot distriktschef, verkstadsföreståndare och förråds-

intendent samt hos distriktschef mot annan förman vid distrikten samt hos verkstadsföreståndare eller förrådsintendent mot annan förman vid huvudverkstäderna resp. förrådsavdelningen. Ändring i styrelsens, distriktschefs, verkstadsföreståndares eller förrådsintendents beslut sökes i den ordning nästföregående paragraf stadgar.

Befinnes klagomål vara obefogat, kan den klagande bestraffas såsom för tjänstefel.

§ 23.

Ansökningar till ledigförklarad tjänst ävensom besvärsskrifter skola *antingen* inom föreskriven tid genom sökandens resp. klagandens försorg — *och således icke genom förmedling av överordnat tjänsteställe* — ingivas direkt, vad angår ansökningar, till den myndighet, till vilken de enligt gällande bestämmelser skola inlämnas, samt, vad besvärsskrifter angår, till den myndighet, som har att besluta över besvären, *eller ock*, därest sökande eller klagande önskar på egen risk befordra sin ansökning eller besvärsskrift med *allmänna posten*, till sådan befordran inlämnas i sådan tid, att desamma inom den föreskrivna tiden inkomma till vederbörande myndighet; allt vid äventyr att eljest ansökningen eller besvären icke upptagas till prövning.

Anm. Dylika ansökningar eller besvär få sålunda icke sändas såsom tjänsteförsändelse med järnvägs-posten.

Ansökningar till ledig tjänst. Besvärsskrifter.

§ 24.

*Avgång ur
tjänst.*

1. Avsked vid uppnådd pensionsålder eller entledigande från befattning utan rätt till pension meddelas ordinarie och extra ordinarie tjänsteman av samma myndighet, som utfärdat konstitutorial eller antagningsbevis för tjänstehavaren.

Angående tjänstemans skyldighet att avgå från tjänsten stadgas i gällande bestämmelser om tjänstepension.

Ansökning om avsked med pension skall — då fråga ej är om invalid- eller sjukpension — vara inkommen till vederbörande myndighet senast sex månader före pensionsålderns inträde.

2. Envar befattningshavare vid statens järnvägar åligger att vid transport till annan tjänstgöringsort eller vid avgång ur tjänsten i behörig ordning återlämna samtliga honom anförtrödda tjänstehandlingar, inventarier och materialer. Dessutom skall befattningshavare vid avgång ur tjänst även återlämna av honom såsom lån tilldelade, statens järnvägar tillhöriga tjänstetecken och beklädnadspersedlar.

Beträffande skyldighet att avträda tjänstebostad stadgas i gällande bostadsordning.

§ 25.

*Tillvaratagna
effekter.*

1. Befattningshavare är skyldig att tillvarata inom järnvägens områden kvarglömda eller borttappade effekter ävensom omhändertaga av andra personer inom samma områden upphittade föremål.

2. I tåg kvarglömda effekter skola avlämnas å därför anvisat tjänsteställe vid tågets slutstation, därest de icke efterfrågats under tågets gång och effekterna i anledning därav omhändertagits å annan station. Effekter, vilka upphittats i vagn, som under vägen avkopplats från tåget, avlämnas dock på avkopplingsstationen.

3. Effekter, som tillvaratagas inom annat statens järnvägars område än tåg, skola överlämnas till stationsföreståndaren å närmaste station.

*Bilaga 1.***Utdrag ur strafflagen.**

2 kap.

18 §. Begår den brott som innehar ämbete, tjänst eller annan allmän befattning, evad den beror av förordnande eller val, och dömes han till straffarbete eller svårare straff, varde dömd befattningen förlustig; har han förbrutit sig i viss befattning och för det brott förskyllt avsättning, skall han tillika dömas förlustig annan befattning som ovan nämnts. Därest omständigheterna det föranleda, må han dock bibehållas i befattningen; och må i sådant fall, där fråga är om ämbete eller tjänst, dömas till mistning av befattningen på viss tid. Vad nu är stadgat skall äga motsvarande tillämpning beträffande den som blivit utsedd till innehavare av allmän befattning men ännu icke tillträtt densamma.

Brott varav avsättning följer.

Har någon blivit förvunnen till straff som ovan sägs, må han icke på grund av senare företagen röstsammanräkning efter val, vilket ägt rum före domen, inträda i allmän befattning.

10 kap.

1 §. Gör någon våld eller annan misshandel å ämbetsman, i ämbetsärende, eller för att honom till någon ämbetsåtgärd tvinga eller därifrån hindra, eller att å honom för sådan åtgärd häm-

Brott mot ämbets- och tjänste- man.

nas; dömes till straffarbete i högst fyra år. Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må till fängelse i högst ett år eller böter, dock ej under 10 dagsböter, dömas.

Med ämbetsman förstås i denna lag den, som med Konungens fullmakt å ämbetet försedd är, eller ämbete av lika värdighet innehaver, eller i sådan ämbetsmans ställe lagligen satt är; så ock domare, ändå att han ej blivit av Konungen förordnad.

2 §. Talar eller skriver man smädligen, eller förgriper sig med hotelse eller annan missfirmig gärning, emot ämbetsman, i eller för hans ämbete; vare straffet böter eller fängelse i högst ett år.

5 §. Förbryter man sig, såsom i 1 eller 2 § sägs, emot tjänsteman eller annan, den där icke innehaver ämbete eller sådant uppdrag, som i 1 § omtalas, men är förordnad eller vald att offentligt tjänsteärende förrätta eller annan allmän befattning utöva, eller kallad att vid offentlig förrättning tillhandagå; dömes, i det fall, som i 1 § sagt är, till straffarbete i högst två år eller fängelse i högst sex månader, men, där omständigheterna äro synnerligen mildrande, till böter, och i det fall, som i 2 § sägs, till böter eller fängelse i högst sex månader.

19 kap.

11 §. Var som uppsåtligen förstörer statens kanal- eller slussverk eller annan sådan vattenbyggnad, eller järnvägs- eller spårvägsanläggning, eller å desamma, därtill hörande byggnader, verk eller inrättningar, eller de för framfarten å järnväg eller spårväg använda vagnar eller andra fortskaffningsmedel gör sådan skada eller eljest vidtager sådana åtgärder, att fara eller olycka vid kanal-, järnvägs- eller spårvägsfartens begagnande eller allmänt farlig översvämning därav uppkomma kan; dömes till straffarbete från och med två till och med sex år. Kom därav ej olycka, och var sådan ej heller åsyftad; då må straffet nedsättas till straffarbete i sex månader, eller, om faran var ringa, till sådant arbete i två månader eller till fängelse eller böter, dock ej under tio dagsböter.

Fick annan svår kroppsskada eller död, dömes gärningsmannen, i förra fallet till straffarbete från och med sex till och med tio år eller på livstid, och i senare fallet till straffarbete på livstid. Åstadkoms allmänt farlig översvämning, varde gärningsmannen dömd till straffarbete från och med fyra till och med åtta år.

12 §. Gör man uppsåtligen å verk, byggnad eller anläggning, som i 11 § sägs, eller å tillbehör därtill, skada, den där, utan att kunna medföra sådan fara eller olycka, som i samma § nämnd är, likväl åstadkommer väsentligt hinder eller uppehåll i verkets, byggnadens eller anläggningens begagnande, eller vidtager man eljest åtgärder, som till sådant hinder eller uppehåll leda; dömes till fängelse eller till straffarbete i högst två år. I ringare fall må till böter dömas.

I järnvägstrafikstadgan, av Kungl. Maj:t fastställd 12 juni 1925, är förordnat:

*Skadegörelse
m. m. å
järnvägs-
anläggning.*

§ 9. 2. Utan vederbörligt tillstånd må icke någon beträda sådana delar av järnvägs område, som icke äro upplåtna för allmänheten. — 4. Överträdelse av sådan för upprätthållande av ordning och säkerhet given föreskrift, som innehålles i denna stadga — — — straffas med böter från och med 5 till och med 100 kr., därest icke förseelsen är belagd med straff enligt allmän strafflag; och må den felande därjämte å station genom stationsbefälets och å banan genom vederbörande tåg- eller banpersonals försorg avlägsnas från järnvägens område. Böterna tillfalla Kronan och förvandlas vid bristande tillgång till deras fulla gäldande enligt allmän strafflag. — 5. Atal för förseelse, som i mom. 4 sägs, utföres av allmän åklagare och anhängiggöres vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammaren och, där sådan ej finnes, vid allmän domstol i den ort, där förseelsen skett.

22 kap.

Förskingring.

1 §. Där någon, som på grund av avtal, allmän eller enskild tjänst eller dylik ställning fått egendom i besittning för annan med skyldighet att utgiva egendomen eller redovisa för denna, genom att tillägna sig egendomen eller annorledes åsidosätter vad han har att iakttaga för att kunna fullgöra sin skyldighet, dömes, om gärningen innebär vinning för honom och skada för den berättigade, för förskingring till fängelse eller straffarbete i högst två år.

25 kap.

5 §. Ämbetsman, som för sin ämbetsutövning mottager, låter åt sig utlova eller begär muta eller annan otillbörlig belöning, dömes till avsättning eller till sådant straff jämte fängelse eller straffarbete i högst två år. Äro omständigheterna mildrande, må till mistning av ämbete på viss tid eller böter dömas.

*Brott av
ämbets-
och
tjänste-
man.*

6 §. Ämbetsman, som, för egen vinning, själv eller genom annan, intalar eller förleder rikets invånare till sammanskott, utgift, kostnad eller arbete, dömes till avsättning, mistning av ämbete på viss tid eller böter. Tager han sådant emot, då det såsom av fri vilja bjudes; vare straffet böter.

16 §. Begår ämbetsman uppsåtligen, på annat sätt, än förut sagt är, förbrytelse i sitt ämbete, för egen fördel, eller för att annan gynna eller skada, eller eljest till kränkning av allmän eller enskild rätt eller säkerhet, eller underlåter ämbetsman uppsåtligen, i avsikt som sagt är, sin ämbetsplikt; varde avsatt: var det av förhastande, som ämbetsmannen sig förgick, och kom därav ingen eller ringa skada; då må till böter eller mistning av ämbete på viss tid dömas.

17 §. Visar ämbetsman vårdslöshet, försumelse, oförstånd eller oskicklighet i sitt ämbete, och är ej särskilt ansvar därå satt; straffes med böter eller mistning av ämbetet på viss tid. Äro omständigheterna synnerligen försvårande; må till avsättning dömas.

Disciplinstadga.

§ 1.

1. Järnvägsstyrelsen, distriktskollegium, distriktschef, sektionsföreståndare, verkstadsföreståndare och förrådsintendent tillkommer att ådöma underlydande personal disciplinär bestraffning i den omfattning, som framgår av gällande instruktion för styrelsen med underlydande linjebefäl jämte tillhörande arbetsordningar.

*Myndigheter,
som äga
bestraffningsrätt.*

2. Ingen må avdöma eller deltaga i avdömande av mål, vilket han enligt allmän lag skulle vara jävig att såsom domare handlägga.

3. Angår samma sak två eller flera befattningshavare, beträffande vilka olika bestraffningsmyndigheter äro behöriga, skall saken handläggas av distriktskollegiet vid det distrikt, inom vilket förseelsen begåtts, såvida saken icke rör någon befattningshavare, beträffande vilken bestraffningsrätten tillkommer styrelsen, i vilket fall ärendet tillhör styrelsens handläggning.

Anm. Härvid skall verkstads- eller förrådsområde anses tillhöra det distrikt, till vilket ortens huvudstation hör.

I fall, som omförmälas i föregående stycke, skall, innan saken avdömes, tillfälle lämnas den bestraffningsmyndighet, som eljest varit behörig att utöva bestraffningsrätten, att avgiva yttrande i saken.

Har person beordrats till tjänstgöring under annan myndighet än den, under vilken han eljest lyder, och gör han sig under tiden för dylik tjänstgöring skyldig till förseelse, skall frågan om straff upptagas och behandlas av den bestraffningsmyndighet, som i avseende å tjänstgöringen ifråga hade befälsrätt över honom. Den bestraffningsmyndighet, under vilken den felande eljest lyder, skall dock lämnas tillfälle att yttra sig i saken.

§ 2.

Straffarter och bestraffningsmyndigheters behörighet m. m. 1. Enligt instruktionen kunna följande straff ådömas, nämligen varning, böter, motsvarande högst en månads lön, mistning av tjänsten under högst tre månader och avsättning.

Distriktschef, sektionsföreståndare, verkstadsföreståndare och förrådsintendent kunna ådöma varning eller böter, motsvarande högst tre dagars lön.

Sektionsföreståndare, verkstadsföreståndare och förrådsintendent skola i enlighet med gällande arbetsordningar infordra yttrande från vederbörande förordsfullmäktig, innan beslut fattas om bestraffning. Därest olika meningar därvid föreligga, skall ärendet hänskjutas av sektionsföreståndaren till distriktskollegiets samt av verkstadsföreståndare och förrådsintendent till styrelsens prövning.

Distriktskollegium kan ådöma varning, böter, motsvarande högst en månads lön, eller mistning av tjänsten under högst en månad. Därest fråga uppstår om ådömande av strängare straff, skall ärendet hänskjutas till styrelsens prövning.

Ärende rörande bestraffning av distriktschef samt sektionsföreståndare ävensom å distriktskansli anställda tjänstemän i 21 eller högre lönegrader av löneplan A i civila avlöningsreglementet eller motsvarande icke-ordinarie tjänstemän tillhör styrelsens handläggning.

2. Böter skola i regel bestämmas att motsvara vederbörandes lön för en eller flera dagar, dock att i fråga om smärre förseelser må ådömas böter till visst belopp.

§ 3.

Rapport över olyckshändelse eller annat, som kan giva anledning till disciplinär åtgärd, skall snarast möjligt upprättas och överlämnas till vederbörande bestraffningsmyndighet. Det ankommer på befälet på den plats, där händelsen inträffat, att vaka över att rapport avgives. Rapporten skall grunda sig på snarast möjligt verkställd utredning. Till ledning för stationsföreståndare vid avgivande av rapport hänvisas till formulär nr 88 F.

*Rapport
m. m.*

Sedan rapport kommit bestraffningsmyndighet tillhanda, skall denna om så erfordras tillse att utan onödigt dröjsmål genom förhör eller på annat sätt nöjaktig utredning vinnes för ärendets upptagande till avgörande. Förhör hålles oberoende av om polisundersökning väntas förekomma i saken.

§ 4.

Straff är förfallet, ifall saken icke inom två år från dagen för förseelsens begående företagits

Preskription.

till avgörande av den bestraffningsmyndighet, vilken det tillkommer att såsom första instans meddela beslut i saken. Beträffande förseelse för vilken bestraffning med mistning av tjänsten under en månad eller högre straff kan ifrågakomma utsträcker dock sagda tidsperiod till fem år.

§ 5.

*Åtal vid
allmän
domstol.*

Fråga om befattningshavares ställande under åtal vid allmän domstol handlägges av distriktschef efter föredragning av distriktssekreterare beträffande distriktschefen underlydande personal med undantag dock för befattningshavare, som omförmälas i § 2, mom. 1, femte stycket, samt av styrelsen beträffande sistnämnda befattningshavare och övrig personal.

§ 6.

*Onykterhet
under
tjänst-
göring.*

Finner förman underlydande befattningshavare vara onykter under tjänstgöring, skall förmanen, därest befattningshavaren icke skriftligen eller i vittnes närvaro vidgår sin onykterhet eller tillfyllestgörande bevisning om densamma icke eljest förefinnes, uppmana honom att omedelbart uppsöka järnvägläkare för tagande av blodprov. Skulle svårighet möta för järnvägläkares anlitanande, må annan läkare verkställa blodprovet.

Då befattningshavare ställes till ansvar för onykterhet, bör i samband med utredningen rörande själva förseelsen verkställas undersökning till utrönande, huruvida det finnes anledning antaga, att befattningshavaren lider av

alkoholism. Därest onykterheten upprepas, skall befattningshavaren hänvisas till vederbörande järnvägläkare för ingående undersökning. Om denna undersökning ger till resultat, att alkoholism föreligger, skall vederbörande sektionsföreståndare eller motsvarande befäl uppmana befattningshavaren att söka vård å alkoholistanstalt. Är enligt utfärdat läkarintyg befattningshavaren icke på grund av sjukdom oförmögen till tjänstgöring men ändock i behov av vård å alkoholistanstalt, kommer tjänstledighet, som för detta ändamål beviljas honom, att betraktas såsom tjänstledighet för svag hälsas vårdande.

Ifall bestraffningsmyndighet skulle anse, att anmälan om saken till nykterhetsnämnden i den ort, där den bestraffade är bosatt, skulle verka befrämjande för dennes nykterhet, skall myndigheten ombestyras, att sådan anmälan avlåtes.

§ 7.

1. Högre straff än böter, motsvarande tre dagars lön må icke ådömas befattningshavare utan att s. k. A-förhör hållits eller befattningshavaren skriftligen förklarats sig icke påkalla sådant förhör. För A-förhör gälla förutom vad nedan under 2 stadgas även de särskilda bestämmelser, som omförmälas nedan under 3. Förhör, som hålles utan iakttagande av de särskilda bestämmelserna under 3, benämnes B-förhör.

Förhör.

2. a) Förhör, som anses erforderligt, skall snarast möjligt hållas i närvaro av överordnat befäl. Då fråga är om svårare tågolycka eller allvarigare tillbud därtill, skall överinspektören för säkerhetstjänsten underrättas om utsatt förhör.

b) Vid förhör angående begånget fel eller försummelse av svårare art eller angående inträffad händelse av större vikt och betydelse bör, då fråga är om styrelsens personal, ombudsmannen samt beträffande annan personal, vederbörande distriktssekreterare leda förhöret.

c) Förhör må icke ledas av person, som enligt allmän lag skulle vara jävig att som domare handlägga saken.

d) Ombud för personalorganisation äger att närvara vid förhör, där medlems intresse beröres av detsamma.

e) Till förhör inkallad person skall vara berättigad att, där han så önskar, vid förhöret avlämna skriftligt yttrande. Han äger dock icke inskränka sig därtill, utan är skyldig att muntligen lämna de upplysningar, som kunna vara av betydelse i saken.

f) Förhörsförrättaren äger vid hörandet av viss person, när han finner skäl härtill föreligga, bestämma i vad mån andra till förhöret inkallade eller eljest tillstädeskomna personer må vara närvarande.

g) De vid statens järnvägar anställda personer, som inkallats till förhör, skola vid förhörets början allvarligen erinras därom, att det åligger dem under tjänsteansvar att avgiva sannfärdiga uppgifter samt att icke förtiga något, som de kunna inse skola tjäna till upplysning i saken; och skall därvid framhållas, att brytande häremot är att betrakta såsom tjänstefel av svår beskaffenhet.

h) Vid förhör skall föras protokoll för vilket förhörsförrättaren är ansvarig. Anteckningar rörande utsaga vid förhöret skola meddelas den hörde, så att han blir i tillfälle framställa erinringar mot återgivandet av berättelsen.

3. Beträffande A-förhör gälla förutom vad ovan stadgats följande särskilda bestämmelser:

a) Förhöret må icke, såvida icke särskilda omständigheter påkalla omedelbar undersökning

— såsom t. ex. inträffad svårare tågolycka — företagas, innan den, mot vilken rapport eller anmälan gjorts minst fem dagar före förhöret underrättats om tiden för detsamma, den sak förhöret skall gälla ävensom förhörets karaktär av A-förhör.

b) Vid förhöret skall ombudsmannen eller vederbörande distriktssekreterare alltid deltaga och leda detsamma.

c) Biträde, som anlitas, skall genom insikter, redbarhet och erfarenhet vara för uppdraget lämpligt.

d) Den, som förhöres, är skyldig att omedelbart och utan rådgörande med biträdet besvara till honom framställda frågor. Biträde må icke på något sätt söka inverka på huvudmannens svar.

e) Biträde äger att såväl till sin huvudman som till andra inkallade personer genom förhörsförrättaren framställa frågor samt begära upplysningar angående sådana omständigheter och förhållanden, som enligt förhörsförrättarens bedömning anses vara av betydelse i saken.

f) Uteblir biträde, som någon avsett att anlita, må förhöret icke därav uppehållas.

§ 8.

Innan beslut fattas om bestraffning av befattningshavare, skall protokoll över hållet förhör eller rapport eller liknande handling, som skall ligga till grund för beslutet, delgivas honom, varvid han skall föreläggas viss lämplig tid för avgivande av förklaring i anledning av handlingens innehåll. Därest förseelsen är av så allvarlig art, att högre straff än böter, motsvarande tre dagars lön, anses kunna ifrågakomma, bör, såvida icke särskilda omständigheter före-

*Delgivning
av proto-
koll m. m.*

ligga, förklaringstiden omfatta minst åtta dagar. Har vid delgivningen bestyrkt avskrift av handlingen icke överlämnats, skall, där vederbörande inom två dagar efter delfåendet så begär hos det tjänsteställe, som ombesörjt delgivningen, dylik avskrift tillställas honom; och skall i sammanhang därmed ny tid för avgivande av yttrande föreläggas.

§ 9.

*Hän-
skjutande
till
styrelsens
prövning.*

När bestraffningsärende hänskjutes till styrelsen för avgörande, skall erforderlig utredning för sakens bedömande överlämnas samt förslag till bestraffning avgivas. Förslaget till bestraffning skall före ärendets överlämnande hava delgivits den till bestraffning ifrågasatta befattningshavaren med föreläggande av lämplig tid, minst tio dagar, inom vilken han må inkomma med påminnelser. Sedan den förelagda tiden gått till ända, översändes ärendet till styrelsen med bifogande av de påminnelser, som må hava avgivits.

§ 10.

*Bestraff-
nings-
beslut.*

Beslut om bestraffning skall förutom straffet kort men tydligt angiva karaktären av den förseelse, som bestraffningen avser. I fråga om onykterhet i tjänsten samt för sen inställelse i eller uteblivande från tjänstgöring på grund av försovning skall i beslutet angivas, vilken gång av dylik förseelse, som straffet avser.

Föreligga på en gång till behandling flera förseelser av samma person skall ett straff dömas för dem alla.

§ 11.

Beslut i bestraffningsärende skall skriftligen *Delgivning av bestraffningsbeslut.* delgivas den person, som saken rör, mot bevittnat erkännande av delgivningen eller annat vederbörligt bevis, varvid skall angivas dagen för delgivningen.

Innefattar beslutet ådömande av straff, skall vid delgivningen samtidigt lämnas besvärshänvisning.

Beviset om delgivningen skall förvaras hos den myndighet, som har att verkställa straffet.

§ 12.

Besvär över styrelsens beslut i bestraffnings- *Besvärstid.* ärende må anföras hos Kungl. Maj:t i kommunikationsdepartementet före expeditiontidens slut å trettionde dagen efter skedd delgivning.

Besvär över annan bestraffningsmyndighets beslut må anföras hos styrelsen före expeditiontidens slut å femtonde dagen efter skedd delgivning.

§ 13.

Hava besvär anförts över bestraffningsbeslut, *Yttrande över besvär.* inforrar styrelsen yttrande över besvären från den myndighet, som meddelat beslutet. Till yttrandet skola fogas handlingarna i ärendet jämte bevis om den dag, då klaganden erhållit del av bestraffningsbeslutet, varjämte utdrag ur straffregistret eller uppgift, att klaganden icke tidigare bestraffats, skall bifogas.

§ 14.

*Verk-
ställighet.*

Bestraffningsbeslut må icke bringas till verkställighet förrän det inhämtats att besvär icke blivit anförda eller den bestraffade skriftligen förklarar sig icke vilja anföra besvär.

Har någon dömts till avsättning, skall särskilt tagas i övervägande, huruvida ordning och säkerhet i tjänsten må kräva, att vederbörande omedelbart försättes ur tjänstgöring.

Mistning av tjänsten på viss tid innebär för den bestraffade förlust för den tid, bestraffningen avser, av de rättigheter och förmåner, som medfölja tjänsten. Innehar den bestraffade tjänstebostad, må han dock under samma tid kvarbo i bostaden mot erläggande av stadgad hyra.

Därest förfallet bötesbelopp icke omedelbart erlägges kontant, skall detsamma uttagas genom avdrag å den dömdes avlöning. Om så anses böra ifrågakomma med hänsyn till föreliggande omständigheter, må uttagandet av bötesbeloppet fördelas på två eller flera månader.

Bötesbelopp, som motsvarar lönen för visst antal dagar, beräknas efter den bötfälldes lön för den månad, varunder straffet i första instans ådömts, med iakttagande av att varje dagsbot skall, oavsett det antal dagar månaden må innehålla, utgöra $\frac{1}{30}$ av månadsbeloppet. Lönen anses utgöra det oavkortade belopp, som tillkommer den bötfällda enligt den för honom gällande löneklassen utan särskilda tillägg. Vid beräkning av bötesbelopp skall sålunda icke inräknas rörligt tillägg, kallortstillägg eller annat tillägg.

Anm. Bötesavdraget inverkar icke på beräkandet av det rörliga tilläggets storlek.

§ 15.

Å byrå eller kontor inom styrelsen ävensom hos distriktschef, sektionsföreståndare, verkstadsföreståndare och förrådsintendent skall föras straffregister, i vilket upptagas disciplinära bestraffningar och straff, som allmän domstol ådömt befattningshavare för fel i sin tjänst vid statens järnvägar. I registret, som föres enligt kortsystem, och skall förvaras under lås, skola efter det bestraffningsbeslut vunnit laga kraft anteckningar verkställas i enlighet med följande föreskrifter.

Straffregister och avskrivning av straff.

Kortet (form. nr 70 D 2) skall innehålla:

1) Den bestraffades namn, befattning, tjänstenummer, där sådant finnes, samt födelsedatum.

2) Den dömande myndighetens benämning och dagen för bestraffningsbeslutet. Därest målet handlagts i mer än en instans, skola motsvarande uppgifter lämnas för varje instans.

3) Förseelsens art, som i överensstämmelse med slutliga bestraffningsbeslutet anges kort och tydligt, varvid i fråga om onykterhet i tjänsten samt för sen inställelse i eller uteblivande från tjänstgöring på grund av försovning skall angivas, vilken gång av dylik förseelse, som straffet avser.

4) Det ådömda straffet.

5) Den tidpunkt efter vilken bestraffningen, enligt vad i det följande anges, icke längre medtages i utdrag ur straffregistret, vilket innebär, att straffet är avskrivet.

Bestraffning avskrivs ur registret beträffande

a) varning eller böter, motsvarande högst tre dagars lön, då tre år förflutit från dagen för det slutliga bestraffningsbeslutet;

b) bötesstraff, motsvarande mer än tre dagars lön, då lika många år förflutit från det slutliga bestraffningsbeslutet, som det antal dagar, varunder lönen skall avstås. När straffet är bestämt till mistning av tjänsten under visst antal dagar, göres avskrivningen på motsvarande sätt beroende av det utdömda dagantalet.

Sedan en tidrymd av femton år förflutit från det slutliga bestraffningsbeslutet, avskrivs varje bestraffning.

Som undantag härifrån gäller beträffande bestraffning för onykterhet i sådan tjänst, varav trafiksäkerheten är beroende, att dylik förseelse första gången avskrivs efter en tidrymd av tio år och upprepad gång av samma förseelse först efter tjugu år från slutliga bestraffningsbeslutet.

Då tjänsteman, som finnes upptagen i straffregistret, förflyttas till annat tjänsteställe, skall hans registerkort dit överföras.

Straffregistret är hemligt och upplysningar ur detsamma få icke utlämnas utom för tjänstebruk i annan ordning än som kan varda av Kungl. Maj:t bestämd jämlikt lagen om inskränkning i rätten att utbekomma allmänna handlingar den 28 maj 1937.

§ 16.

*Dubbel-
bestraff-
ning.*

Ådömes befattningshavare, som bestraffats i disciplinär väg, för samma sak straff av allmän domstol, tillkommer det den disciplinära bestraffningsmyndighet, vilken såsom första instans meddelat beslut i saken, att på därom gjord framställning, förklara, att den disciplinära bestraffningen skall upphävas och återbetalning ske av eventuellt uppburna bötesbelopp.

§ 17.

För att tjäna till ledning vid bestämmande av straff intages här nedan en förteckning över de straff eller strafflatituder, som styrelsen anser böra tillämpas vid ådömande av straff för de däri angivna olika förseelserna. Förteckningen är icke avsedd att utgöra en utförlig uppräknig av olika förseelser. I sammanhang härmed är följande att beakta:

*Riktlinjer
för ut-
mätning
av straff.*

Straff bör icke ifrågakomma, där på grund av förseelsens ringa art eller med hänsyn till den felandes föregående oförvitliga vandel och tjänstgöring eller andra omständigheter av förman meddelad tillrättavisning kan anses vara tillfyllest.

I de fall då särskilda försvårande eller för mildrande omständigheter föreligga, ävensom då saken i och för sig antingen är av stor vikt eller av ringa betydelse, må straff utöver resp. under angivet mått ifrågakomma.

Den felandes ställning såsom befäl eller eljest å ansvarsfull post må ock kunna föranleda till straff utöver angivet mått.

Upprepande av enahanda eller liknande förseelse eller förnyat begående i allmänhet av förseelse är att betrakta som försvårande omständighet, med iakttagande dock att sagda omständighet anses såsom mindre försvårande ju längre tid som förflutit från närmast föregående förseelse. Hänsyn skall därvid icke tagas till förseelser, för vilka bestraffningen avskrivits ur straffregistret.

Vid behandling av frågor om ansvar för inträffade händelser skall beaktas att på grund av järnvägsdriftens natur missöden av större eller mindre omfattning kunna inträffa utan att med nödvändighet anledning till sådant missöde är att söka uti begången förseelse.

A. Förseelser, som gälla förhållanden i tjänsten i allmänhet.

1) Förfallolöst uteblivande från tjänstgöring (Vid onykterhet, se anmärkning här nedan under 5).	Varning eller böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
2) Olovligt avlägsnande från tjänstgöring.	Varning eller böter, motsvarande högst 3 dagars lön.
3) För sen inställelse i tjänstgöring på grund av försovning.	d:o
4) Vållande genom oförsiktighet, vårdslöshet eller försummelse till skada å eller förlust av egendom, som tillhör järnvägen eller är i dess vård.	Varning eller böter, motsvarande högst 5 dagars lön.
5) Onykterhet i tjänst:	
a) av ordinarie befattningshavare, som innehar förmans ställning eller som, då förseelsen äger rum, har att fullgöra sådan tjänstgöring, som direkt berör trafiksäkerheten,	
1:a gången	Böter, motsvarande 6—10 dagars lön.
2:a "	Böter, motsvarande 10—20 dagars lön.
3:e "	Mistning av tjänsten under högst 3 månader eller avsättning.
b) av övrig ordinarie personal	
1:a gången	Böter, motsvarande 4—8 dagars lön.

2:a gången	Böter, motsvarande 8—20 dagars lön.
3:e »	Mistning av tjänsten under högst 3 månader eller avsättning.
 <i>Anm.</i> Uteblivande från tjänstgöring på grund av onykterhet likställas i bestraffningshänseende med onykterhet i tjänsten.	
6) Försummelse beträffande skyldighet att avgiva rapport eller att vidarebefordra sådan.	Varning eller böter, motsvarande högst 5 dagars lön.
7) Avgivande av medvetet oriktiga uppgifter såsom vittne vid förhör eller avsiktligt förtigande av väsentliga omständigheter i berörda egenkap.	Böter, motsvarande 5—15 dagars lön.
8) Olydnad mot av förman given befallning.	Böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
9) Vanvördnad mot förman.	Varning eller böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
10) Kränkande eller obehärskat uppträdande mot underlydande.	d:o
11) Uraktlåtenhet av befattningshayare, av vilkens tjänstgöring trafiksäkerheten är beroende, att anmäla för honom känd kroppslig defekt, som gör honom oförmögen att rätt utföra sina tjänstegöromål.	Böter, motsvarande högst 5 dagars lön.
12) Obehörig och obefogad inblandning i säkerhetstjänst, varigenom säkerheten äventyrats.	Varning eller böter, motsvarande högst 8 dagars lön.

13) Medgivande för obehörig person att medfölja å lok.	Varning eller böter, motsvarande högst 5 dagars lön.
14) Obehörigt begagnande av småfordon.	Varning eller böter, motsvarande högst 5 dagars lön.

B. Förseelser, med avseende å säkerheten i tåg-tjänst och vid rörelser med järnvägsfordon inklusive småfordon.

I. Vid tjänstgöring i stationstjänst:

1) Försummelse beträffande tågvägsinspektion eller annan inspektion inom säkerhetstjänsten.	Böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
2) Försummelse i fråga om utväxling av tåganmälan eller ordergivning till tåg.	Varning eller böter, motsvarande högst 8 dagars lön.
3) Avsändande av tåg utan att tåganmälningssträckan varit fri och upplåten.	Böter, motsvarande högst 15 dagars lön.
4) Försummelse i fråga om manövrerande av växel- och signalsäkerhetsanläggning.	Varning eller böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
5) Försummelse i fråga om signalering för tåg.	Varning eller böter, motsvarande högst 5 dagars lön.
6) Uraktlåtenhet av tågexpeditör eller platsvakt att vid tågs ut- eller ingående å driftplats vistas å plattform eller i dess närhet, då så är föreskrivet.	Varning eller böter, motsvarande högst 3 dagars lön.

7)	Försummelse i avseende på kontroll över tågs sammansättning och bromskraft eller beträffande åtgärder till vilka sådan kontroll bort giva anledning.	Böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
8)	Försummelse i fråga om antecknade av order och meddelanden rörande säkerhetstjänsten eller att lämna underrättelse därom.	Varning eller böter, motsvarande högst 5 dagars lön.
9)	Uraktlåtenhet att i föreskriven ordning säkert förstänga och bromsa fordon eller förrätta inspektion över att så skett.	Varning eller böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
10)	Oförsiktighet, vårdslöshet eller försummelse vid växling.	Varning eller böter, motsvarande högst 10 dagars lön.

II. Vid tjänstgöring i tågtjänst och såsom småfordonsförare:

1)	Bristande uppmärksamhet beträffande givna signaler i tågtjänst.	Varning eller böter, motsvarande högst 15 dagars lön.
2)	Uraktlåtenhet att förvissa sig om att mötande tåg inkommit.	Varning eller böter, motsvarande högst 15 dagars lön.
3)	Uraktlåtenhet att vidtaga föreskriven hastighetsnedsättning.	Varning eller böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
4)	Försummelse beträffande skyddssignalering, då tåg nödgats stanna å linjen.	Varning eller böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
5)	Obehörigt avlägsnande från lok, lokomotor eller rälsbuss i tjänst.	Varning eller böter, motsvarande högst 5 dagars lön.
6)	Åsidosättande av vederbörlig försiktighet vid vägkorsning i plan.	Varning eller böter, motsvarande högst 5 dagars lön.

- 7) Uraktlåtenhet av småfordonsförare att förskaffa sig kännedom om tåg-läget m. m. eller att anmäla färden. Böter, motsvarande högst 8 dagars lön.

III. Under tjänstgöring vid arbeten å banan:

- 1) Uraktlåtenhet i fråga om föreskriven skyddssignalering vid arbete å banan. Varning eller böter, motsvarande högst 10 dagars lön.
- 2) Underlåtenhet att utföra betryggande skyddsjordning vid arbete å elektrisk ledning eller annan anläggning. Böter, motsvarande högst 10 dagars lön.

IV. Vid vägvaktstjänstgöring:

- 1) Försummelse i fråga om handhavandet av anordning för avstängande eller öppethållande av vägkorsning i plan. Varning eller böter, motsvarande högst 3 dagars lön.
- 2) Uraktlåtenhet att ha bomsignallyktor tända å föreskriven tid. Böter, motsvarande högst 3 dagars lön.
- 3) Försummad postning vid vägkorsning. d:o

Ifråga om onykterhet i tjänsten av icke ordinarie personal, beträffande vilken disciplinstadgan är tillämplig, gäller att aspirantpersonal bör entledigas första gången och extra ordinarie personal andra gången onykterhet under vederbörandes tjänstgöring konstateras, såvida icke särskilda förhållanden föreligga, som motivera att undantag göres.

Vid bestämmande av straff för klandervärdt uppförande skall särskilt tagas hänsyn till, i vad mån den eller de handlingar, varom fråga är, väckt uppmärksamhet eller anstöt eller varit ägnade att verka nedsättande för verket eller tjänstemannakåren.

Nedanstående tillägg och ändringar skola iakttagas. I den mån de icke kunna införas med bläck, skall hänvisning vid vederbörligt ställe i texten göras till detta ändringsblad, som insättes sist i särtrycket. (Hänvisningen formuleras ex.: Se ätr 4.)

Allmän tjänsteordning.

§ 3, mom. 1, *anm.* erhåller följande ändrade lydelse:

Order, som innebär avvikelse från bestämmelserna i säkerhetsordningen och i säkerhetsreglementet vid SJ smalspåriga bandelar, får vid missöden eller eljest i tvingande fall, när så kan ske utan fara, meddelas av distriktschef, sektionsföreståndare, tågledare eller tågklarare. Anmälan härom skall omedelbart göras till närmaste överordnade.

§ 8, mom. 1. Efter tredje stycket införes följande nya stycke:

Förare av fordon i tåg- och växlingstjänst — däri inbegripet förare av s. k. växlingsjeep — skall hava fyllt 21 år.

§ 11, *högersidan.* Mom. 4 ändras till 3, varjämte de två raderna ovanför detta moment (järnvägstjänsten — — — befäl) strykas. Mom. 5 ändras till 4.

§ 13, mom. 5. Sista raden strykes och ersättes med »statens allmänna avlöningsreglemente 10 §».

Disciplinstadga.

§ 2, mom. 1, *sista stycket* erhåller följande ändrade lydelse:

Ärende rörande bestraffning av distriktschef och sektionsföreståndare ävensom av å distriktskansli anställda tjänstemän i Ca 24 eller högre lönegrader enligt statens allmänna avlöningsreglemente eller motsvarande icke-ordinarie tjänstemän tillhör styrelsens handläggning.